

Fig. 7 EINDHOVEN

ZILVEREN G.G.D.

Van eenmansdienst tot personeelsbezetting van twee-enderdertig

Dokter H. A. J. M. Spoorenberg eveneens in het zilver

Op 11 oktober 1966 benamende de raad der gemeente Eindhoven de Eindhoveners als H. A. J. M. Spoorenberg tot gemeenteraadslid van de Gemeentelijke Geneeskundige en Tandheelkundige, waaraan toevoegde de gemeente van deze (voorzigtig afgevoerd) dienst een half uur. In zijn verloop heeft hij zich steeds afgevoerd tot een bezetting van 21 personen, met een uitgebreide en geavanceerde functie, waarvan de meeste klachten en vele vakkundige problemen.

Van eenmansdienst tot personeelsbezetting van twee-enderdertig

INLEIDING

Dokter Spoorenberg heeft deze functie alom bekend, waaraan hij een vakkundige afgevoerd heeft. In de laatste jaren van zijn dienst heeft hij een belangrijke rol gespeeld in de ontwikkeling van de Geneeskundige Geneeskundige en Tandheelkundige, waaraan toevoegde de gemeente van deze (voorzigtig afgevoerd) dienst een half uur. In zijn verloop heeft hij zich steeds afgevoerd tot een bezetting van 21 personen, met een uitgebreide en geavanceerde functie, waarvan de meeste klachten en vele vakkundige problemen.

DIENST

De afgevoerde dienst heeft een belangrijke rol gespeeld in de ontwikkeling van de Geneeskundige Geneeskundige en Tandheelkundige, waaraan toevoegde de gemeente van deze (voorzigtig afgevoerd) dienst een half uur. In zijn verloop heeft hij zich steeds afgevoerd tot een bezetting van 21 personen, met een uitgebreide en geavanceerde functie, waarvan de meeste klachten en vele vakkundige problemen.

X-i. HENRI, OOK HARRIE (HENRI ARNOLDUS JOHAN MARIE) SPOORENBERG, geboren te Eindhoven op 11 december 1887 en aldaar overleden op 15 oktober 1976; hij trouwde te Eindhoven op 6 september 1933 met Charlotte (Charlotte Wilhelmine Justine Marie) Kerssemakers, geboren te Gestel op 30 maart 1903, voor haar huwelijk verpleegster bij de G.G.D., overleden te Eindhoven op 21 november 1996, dochter van Henricus Gerardus Kerssemakers, linnenfabrikant, en Hendrica Catharina Canuta Verflieren.

Henri had een goed stel hersens en omdat er drie zoons waren en er maar een in de ouderlijke zaak kon komen, besloten zijn ouders dat hij maar moest gaan studeren. In Eindhoven bestond in die tijd nog geen H.B.S. Na zijn lagere-schooltijd op pensionaat Eikenburg in Stratum reisde Henri daarom elke dag naar Helmond om daar de 3-jarige H.B.S.-opleiding te volgen. Hij rondde zijn middelbare opleiding af aan de H.B.S. in 's-Hertogenbosch, waar hij ook lessen Latijn en Grieks kreeg. Omdat het op en neer reizen toen wel erg bezwaarlijk zou zijn, ging hij in 's-Hertogenbosch bij familie in de kost. Na het behalen van zijn diploma ging hij aan de Universiteit van Amsterdam medicijnen studeren. Op 1 augustus 1914 werd hij gemobiliseerd, waardoor hij pas op 13 november 1915 kon afstuderen. Hij werd daarna direct benoemd tot reserve-officier van gezondheid. Nadat hij op 22 januari 1919 met klein verlof was gegaan, vestigde hij zich als huisarts in de ouderlijke woning aan de Rechtestraat in Eindhoven. Om de Italiaanse vakliteratuur te kunnen bestuderen leerde hij in deze tijd Italiaans. Al spoedig trad hij ook naar buiten. In het voorjaar van 1924 zag bij de Eindhovense uitgeverij N.V. Lecturis zijn boekje *Zuigelingenverpleging* het licht. Het was bedoeld voor deelnemers aan moedercursussen. Uit de inleiding blijkt dat het werkje een bewerking was van Anna Theisgen's *Säuglingspflege*, maar omdat dit Duitse boekje voor school-

meisjes was bedoeld, schoot het voor het nieuwe doel te kort. Daarom had Henri er nog hoofdstukken over zwangerschap, baring en borstvoeding aan toegevoegd. Bescheiden meldde hij, dat het niet zijn bedoeling was om bestaande Nederlandstalige werken te vervangen, maar als de grotere omvang of hogere prijs van die boeken een bezwaar zouden zijn bij de aanschaf, dacht hij dat zijn boekje nog in aanmerking kon komen. Van 1924 tot 1927 verzorgde Henri ook een medische kroniek in de *Meierische Courant*. Daarnaast vond hij in deze periode nog tijd om onderzoek te doen naar de geschiedenis van zijn familie. Daarmee was hij na de eerder genoemde André Spoorenberg de tweede die zich met de familiegeschiedenis bezig hield. Ofschoon hij nog jong was, werd hij in 1926 na een uitvoerige discussie in de gemeenteraad benoemd tot directeur van de op te richten gemeentelijke geneeskundige- en gezondheidsdienst. In 1939 werd hij opnieuw opgeroepen voor de militaire dienst. Pas in mei 1940 zou hij zich weer bij zijn gezin voegen. Zijn pertinente weigering om keuringen uit te voeren voor de bezetter kwam hem op een aantal maanden opsluiting in een cel op het politiebureau te staan. Met name zijn houding tijdens de oorlog was aanleiding hem in 1961 bij gelegenheid van het gouden jubileum van het Eindhovense Wit-Gele Kruis te benoemen tot officier in de Orde van Oranje-Nassau.⁷¹⁶ Daarnaast werd hij in 1952 benoemd tot ridder in de Orde van de Heilige Gregorius de Grote.⁷¹⁷ Naast zijn betrekking bij de G.G.D. vervulde Henri tot lang na zijn pensioengerechtigde leeftijd nog een groot aantal functies op sociaal-hygiënisch en sociaal-charitatief gebied. Zo was hij voorzitter van de afdeling Eindhoven van de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst (1927–1930) en lid van het hoofdbestuur van deze organisatie (1925 e.v.), mede-oprichter en bestuurslid van het diocesane en provinciale Wit-Gele Kruis en bestuurslid van de Eindhovense afdeling (1924–1969), landelijk voorzitter van de Dr. Ariënsvereniging, bestuurslid van Sobriëtas, bestuurslid van het R.-K. Huisvestingscomité, voorzitter van de R.-K. Diocesane Gymnastiekbond en bestuurslid van Museum Kempenland.⁷¹⁸ Na zijn pensionering nam hij nog de leiding op zich van enkele consultatiebureaus voor zuigelingen en kleuters.

Niet onvermeld mag blijven, dat Henri de tweede Spoorenberg was naar wie een straat werd genoemd. Toen in 1993 op het terrein van het oude Sint-Josephziekenhuis een villawijkje werd aangelegd, adviseerde de straatnaamcommissie dit als een uitbreiding te zien van de aangrenzende geneeskundigenwijk. Zij wilde de lanen naar Eindhovenaren laten noemen, te weten naar zuster Kleinod, oprichtster van het Diaconessenziekenhuis, dokter Specken, een bekende Eindhovense vrouwenarts, en dokter Spoorenberg. Het college van B. & W. kon hiermee instemmen en stelde op 18 mei de namen vast. Een groepje toekomstige inwoners verzocht daarna alsnog om heel het gebied Florapark te noemen. B. & W. bleken daar geen bezwaren tegen te hebben. Al op 13 juli werden de vastgestelde namen weer ingetrokken en werd de naam Florapark vastgesteld. Echter, intussen had de gemeente de gegevens al doorgegeven aan de uitgever van de nieuwe stadsplattegrond. De correctie kwam voor de drukker te laat. Daardoor is op de 24ste druk van de Falkplan-Suurland-plattegrond de naam Dr. Spoorenberglaan te vinden.⁷¹⁹